

nt

naš tednik

LETO XXXVII. Številka 15 Cena 7.— šil. (15 din)
Četrtek, 11. aprila 1985

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

V torek, 9. aprila 1985, je v uradu zveznega kanclerja na Dunaju dokončno in nepreklicno bil zapečaten konec boroveljske žičarne. Pogovori obratnih svetnikov žičarne, Maierja in Gamslerja ter predsednika koroške Delavske zbornice Quantschniga z zveznim kanclerjem Sinovcem, ministrom za podržavljeno industrijo, Lacino ter šefom VOEST-a Abfalterjem, so se končali tako, kot je bilo že 6. februarja jasno: žičarno bojo začetek leta 1986 začeli demontirati in jo presadili v Bruck. Boroveljskim žičarjem, 350 delavcem in nastavljencom pa cveti to, proti čemur so se do konca borili, a na žalost neuspešno. 100 delojemalcev naj gre v predčasni pokoj oz. bojo morali v bodoče jesti grenki kruh brezposelnosti, 120 delavcem so ponudili delo v Brucku, kar ne pomeni nič drugega, kot da bojo morali tedensko nihati par sto kilometrov med delovnim mestom in domom.

Borovlje: za žičarno Voest ni več rešitve

Sam obratni svetnik Maier že računa s tem, da jih niti peščica ne bo šla prostovoljno na Štajersko. Kdor pa ne bo hotel iti, mu grozi brezposelnost. Okoli 100 delavcev naj bi ostalo v Borovljah v izdelavi žebeljev. A za vsemi temi predlogi, ki so bolj podobni špekulacijam, stoji velikanski vprašaj.

Zveznega kanclerja, ministra ter odgovorne osebe podržavljene industrije in VOEST-a noben argument ni premaknil. Niti tile, da so Borovlje prav zaradi obrobnosti kraja ter iz državno- in manjšinskopolitičnih razlogov izrednega pomena za gospodarski in vsesplošni obstoj ter razvoj južne Koroške.

Razumljivo, da so boroveljski obratni svetniki ter predsednik Delavske zbornice potrti in obupani zapustili urad zveznega kanclerja, kjer jim menda niti z vodo niso postregli.

Predsednik KEL, Karel Smolle je o pogovorih dejal, da je tako imenovanih rednih srečanj in usodnih dni v zavodi Borovlje bilo že več kot preveč. „Prizadetim delavcem iz Roža pomagajo edinole odkrite besede. Akcije delavskega sveta, ki jih KEL

Prazno parkirišče in celi kupi na zalogo producirane žice — ta slika je bolj ali manj določena boroveljski žičarni. Državno vodstvo ter menežerji VOEST-a in podržavljene industrije so Borovlje pahnili v eno najhujših kriz mesta in kraja.

pozdravlja, bojo tako dolgo neuspešne, dokler VOEST ne bo svojega stališča spremenila.“ Značilno pa je, tako

Smolle, da dosedaj še noben višji obratni svetnik iz VOEST-a ni podprl Borovelj, ker so očitno vsi bili vse pre-

več zaposleni z razkošnimi izobraževalnimi potovanji. Zmedo med delavci pa širijo, tako Smolle dalje, tudi prazne obljube, da bojo delavci, ki si sami poiščejo drugo delo, dobili odškodnino. To se je zgodilo v mehanični delavnici (VAWP).

Delavcev pa na cedilu ni pustil samo najvišji socialistični odlikovanec, namreč Sinowatz, tudi ravnanje koroških politikov ni kaj boljše. Deželni glavar Wagner, pravi mojster v verbalnem solidariziranju z delavci, boroveljskih obratnih svetnikov ni spremljal na Dunaj. Ni jim stal ob strani. Medtem pa je v Celovcu izjavljal, da bo z njimi šel demonstrirat na Dunaj, če bo treba. Ni več treba!

V Borovljah sta se naselila strah in obup. Boroveljski žičarji zdaj plačujejo obresti napačne in zafurane podržavljene gospodarske politike. Popolnoma jih razume mo, da nočejo kapitulirati. Ali bojo pomagale vsaj grožnje, da bojo izstopili iz socialistične stranke (obratni svetnik Maier)? Prej je pričakovali, da bojo prizadeti tudi tokrat prišli iz dežja pod kap!

Tednikov komentar

PIŠE JANKO KULMESCH

Uradna Avstrija se že pridno pripravlja na praznovanja: saj bo 8. maja poteklo 40 let, odkar je zavezniškim silam in domačim protinacističnim borcem uspelo zlomiti Hitlerjev režim; 15. maja pa bo Avstrija praznovala 30-letnico podpisa državne pogodbe.

Praznovanj se bodo 15. maja udeležili med drugim zunanji ministri Amerike, Sovjetske zveze, Francije in Velike Britanije. S tem bodo demonstrativno potrdili avstrijsko vlogo v mednarodni politiki.

Z drugimi besedami: uradna Avstrija se lahko zaneše na podpisnike avstrijske državne pogodbe. Kot izgleda,

ših rojakov. Prav tako aprila 1943 je bilo predvideno drugo množično izseljevanje koroških Slovencev. A k sreči so vojni uspehi ruskih čet ta načrt preprečili.

Znano je, da je po teh velikih petkih sledila velika noč osvoboditve. Naj zato „naštímamo“ alelujo, podobno, kot jo bodo 15. maja na Dunaju prepevali razni ministri in diplomati?

Brez dvoma bi jo iz srca radl, a je nikakor ne moremo. Ni mi namreč treba podrobneje razlagati mačehovskega odnosa Avstrije do narodnih manjšin. In do naših žrtev za svobodo.

Našim rojakom, ki so trpeli in umrli za časa Hit-

Praznovati? Kaj?

da, se ji ni treba bati, da bi kdo kalil njeno praznično razpoloženje.

In to, čeprav za nas življenjsko važna določila državne pogodbe še vedno niso izpolnjena. Določila tiste pogodbe, s katero je Avstrija postala spet docela suverena država in h kateri smo ravno koroški Slovenci veliko doprinesli: s tem, da so naše rojakinje in rojaki zanjo žrtvovali tudi svoje življenje.

Ravno te dni se spet spominjamo znanih oziroma žalostnih aprilskih dogodkov.

Spominjamo se 6. aprila 1941, ko je nacistični bič padel na ves slovenski narod. To je bil čas, ko Karavanke niso bile dovolj visoke, čas, ko so „domovini zvesti“ Korošci pomagali podirati južno mejo bivše Avstrije.

Spominjamo se triinštridesete obletnice množičnega izseljevanja koroških Slovencev. V potu svojega obraza so služili svojim domovom — čez noč so postali brezpravni brezdomci.

Spominjamo pa se tudi krvavega aprila 1943, ko so na Dunaju obglavili 13 na-

lerja, in nenazadnje tudi nam samim, ki smo njihovi potomci, smo dolžni, da v bodočih „prazničnih“ dnevih postavimo stvari na pravo mesto. Da namreč ravno ob teh „svečanih“ obletnicah stvarno in brez najmanjšega olepšavanja opozorimo mednarodno javnost (in s podpisnike državne pogodbe) na neizpolnjeni člen 7.

V tej luči je treba tudi videti prireditve na Dunaju (mdr. otvoritev Slovenskega centra in kulturno manifestacijo), ki jih bodo izvedli koroški Slovenci skupno z drugimi manjšinami v Avstriji. Kar je brez dvoma pravilno in nov napredek v medmanjšinskem sodelovanju.

V tej luči je treba videti manjšinski kongres, ki bo od 16. do 18. maja v Ženevi in na katerem bodo koroški Slovenci seveda sodelovali.

Za nas sta 8. in 15. maj 1985 obletnici, ki ju lahko kvečjemu obhajamo. Praznovali ju bomo šele tedaj, kadar bo njuno vsebinsko naročilo izpolnjeno.

V tem primeru bi bil to namreč res praznik — tudi za uradno Avstrijo.

Dobrla vas: EL podpla župana Pfeifferja

„Predložili smo obširen delovni program za Dobro vas, volilec nas je potrdil,“ tako je dejal pretekli torek ob izvolitvi župana Pfeifferja v svojem nastopnem govoru frakcijski vodja EL Tine Wastl. Ojačeno EL bo sedaj zastopal v občinskem odboru še Andrej Sturm, kot namestnik pa je bil zaprisežen še Jožef Komar z Metlove.

Skoraj 300 vabljenih gostov je prisostvovalo izvolitvi župana v gostilni Pucher. Med njimi pa je bilo na žalost tudi precej takih, ki so začeli glasno godrnjati, ko je Tine Wastl spregovoril tudi v slovensčini.

Deželni poslanec Pfeiffer je bil izvoljen s 15 glasovi (SP in EL), ÖVP je glasovala za svojega kandidata, FPÖ je oddala prazno glasovnico. V zahvalnem govoru je župan Pfeiffer poudaril, da bo ravnal v smislu enakopravnosti, pravičnosti in solidarnosti ter da naj bi bila občinska hiša odprta za vsakega, ne glede na strankarsko ali jezikovno pripadnost.

Prav tu pa bi lahko bolje poslušali tisti razgrajči, ki so se glasno razburjali, ko je Wastl v slovenskem delu svojega govora še enkrat ponovil glavne točke programa EL. Med drugim je zahteval povpraševanje prebivalstva pred

gradnjo kanala in adaptacijo samostana za morebitne nove občinske prostore. Wastl je najavil konstruktivno sodelovanje v obeh odborih in nadaljevanje samostojnih predlogov.

Po izvolitvi so še nastopili pevci AGV iz Sinče vasi in otroci z deklamacijami. Poudrba, da bi nastopila tudi slovenska skupina, župan ni hotel sprejeti...

Včeraj so nadaljevali z volitvami županov v Škofičah, Galiciji in na Suhi.

V Galiciji in na Suhi je ÖVP spet dosegla absolutno večino, v Škofičah pa SPÖ.

V Škofičah je občinski odbornik EL Herman Jäger podprl socialističnega župana Wrulichha. Zato bo lahko sodeloval v kontrolnem in kmetijskem pododboru. Za predlog

Z leve: Tinej Wastl in drugi občinski odbornik EL, Andrej Sturm

SPÖ je glasovalo 12 odbornikov, Silvester Kavalier (ÖVP) je dobil 6 glasov, 1 glas pa je bil neveljaven.

V Galiciji je bil ponovno izvoljen za župana Wutte, in sicer z 9 glasovi. 6 odbornikov je glasovalo proti županu. Podžupana sta Werner Uster (ÖVP) in magister Kuss (SPÖ). Občinski odborniki EL Jože Urank, ki je po izvolitvi govoril v obeh deželnih jezikih, je zastopan v kmetijskem odboru.

Na Suhi je za dolgoletnega župana Skubla (ÖVP) glasovalo 9 odbornikov, za socialista Friedricha Visotschniga 5, 1 glasovnica pa je bila prazna. Podžupana sta Engelbert Hirm (ÖVP) in Friedrich Visotschnig. Po izvolitvi je župan Skubl po-

vabil vse odbornike, da bi skupno sodelovali v prid vsem občanom.

Odbornik EL Lenart Katz je županu čestital k izvolitvi in poudaril, da rad sprejme njegovo ponudbo za sodelovanje vseh frakcij. Spregovoril je v obeh deželnih jezikih in vrhu tega izrazil potrebo uspešnega delovanja v prid vsem občanom.

Zanimivost ob robu: Hirm je postal podžupan, čeprav je kandidiral šele na četrtem mestu. Na drugi strani ÖVP Franca Steharniga, ki je kandidiral na tretjem mestu, niti ni izvolila v predstojništvo. Marsikateri volilec ÖVP se vsekakor (upravičeno) čuti za nos potegnjenega...

„Profitirali“ smo tudi gostitelji...

Koroški dnevi mladinskega združenja AFS v Podjuni in Rožu

Namen Koroških dni mladinskega združenja je ta, da mladinci iz cele Avstrije spoznajo položaj in življenje koroških Slovencev. Vse skupaj jih je bilo dvanajst, od teh 5 v Podjuni, drugi v Rožu. V sredo so si ogledali „Kärntner Heimatfilm“, (po knjigi Janka Mesnerja). Avtor je bil sam navzoč in imeli smo možnost z njim govoriti. Opazili smo, da so bili naši gostje že precej dobro informirani o položaju Slovencev. Med drugim so bili začudeni o nesoglasju med nami samimi, ko pa vsi pravimo, da je le v enotnosti

Od cvetne nedelje do velikonočnega ponedeljka so bili tako imenovani Koroški dnevi mladinskega združenja AFS, ki ima različne izmenjavne programe po vsej Evropi.

moč. Poleg tega so nekateri imeli vtis, da Slovenci ne častimo osvobodilnega gibanja partizanov, ki so se borili proti nacizmu ter s tem skušali dati Slovincem samozavesti in svobode.

Kot zaključek smo imeli v nedeljo rolanje v Šmihelu. Tako se je iztekel lep, čeprav nekoliko tudi naporen teden. „Profitirali niso samo mladinci,

60 let Avstrijske lige za človekove pravice

Avstrijska liga za človekove pravice, ki jo lahko mirne duše imenujemo veliko prijateljico narodnih manjšin, praznuje letos 60-letnico svojega obstoja. Te dni je izšla tudi 200. številka njenega glasila „Das Menschenrecht“.

Posebno razveseljivo je, da je postal v jubilejnim letu poslovodeči podpredsednik Lige ter glavni urednik glasila „Das Menschenrecht“ naš rojak Feliks J. Bister. Bister je s tem nasledil prof. dr. Ericha Körnerja, ki je bil nad 20 let generalni sekretar in ki ga poznamo med drugim kot neustrašnega zagovornika naših pravic. Tako je Liga od njegovega nastopa naprej dosledno uporabljala dvojezična krajevna imena in to že v času, ko se tega marsikatero narodno-manjšinske ustanove še niso „upale“.

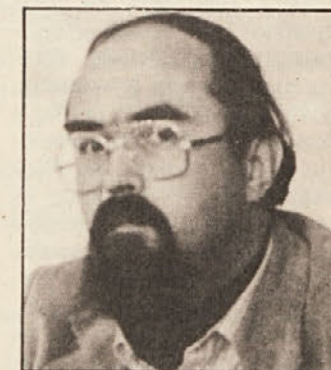
Nova „organizacijska duša“ Lige, Bister, je v pogovoru z NT poudaril, se se v prvi vrsti hoče posvetiti še večji širitvi zavesti na področju človekovih pravic. Z drugimi besedami: želi pridobiti nove člane, predvsem tudi mlade. V tem smislu je Liga na svoji zadnji seji že sklenila ustanovitev mladinske sekcije.

Trenutno šteje Liga približno 850 članov; od teh jih prihaja tudi nekaj iz vrst naše narodne skupnosti. Sicer pa Liga na Koroškem ni najbolj priljubljena: tako koroška deželna vlada — v nasprotju z raznimi drugimi javnimi ustanovami — ne podpira važne in težavne dejavnosti naše slavljence.

Ko se je udeleževal za Ligo še bivši deželni glavar Wedenig, je le-ta imela na Koroškem tudi svoj deželni odbor. Sedaj je že minulo nekaj let, odkar tega odbora ni več. F. J. Bister: „Na vsak način ga hočemo obnoviti in s tem poživiti našo dejavnost tudi na Koroškem.“

Naj ob koncu izrečemo naši slavljenci iskrene čestitke. Prepričani smo, da bo Liga tudi v bodoče uspešno delovala v prid še večji uveljavitvi človekovih pravic. In to na vseh družbenih področjih.

Janko Kulmesch

Feliks J. Bister

ci, temveč tudi marsikateri od nas gostiteljev, ko smo se z njimi pogovarjali, in s tem v marsičem dobili drug pogled na našo situacijo...

M. T.

„Čeprav sem doraščala na Koroškem, nisem vedela, da je tu toliko problemov. V vsej svoji šolski dobi nisem niče-

sar zvedela o pritisku, pod katerim živijo pri nas Slovenci. V bistvu moram samo reči, da vsega tega ne razumem in verjetno tudi nočem razumeti. Tu ni več pomemben človek, ampak najvažnejše je, da je Slovenec ali pa da ni Slovenec. V tednu, ko sem bila tu v Rožu dnevno soočena s tem problemom, sem večinoma spoznala Slovence in med drugim tudi dojela, kaj pomeni biti manjšina. Ne morem si misliti, da bi vsak dan morala izjavljati, da sem Avstrijka.“

Monika, udeleženka Koroških dni AFS (v Bilčovsu)

Seminar učiteljev dvojezičnih šol v Novi Gorici

Težišča seminarja so bila: geografski in kulturno-zgodovinski prikaz Goriške, vprašanja slovenskega pravorečja, razgovor o jezikovnem pouku v večjezičnih okoljih ob sodelovanju strokovnjakov s Filozofske fakultete v Ljubljani in učitelji praktiki, interpretacija posameznih del iz slovenske mladinske književnosti in pogovor o književni vzgoji v šoli, hospitacije v osnovnih šolah ter razgovor z učitelji o posameznih učnih urah. Obsegal pa je spored seminarja tudi ogled kulturnih in gospodarskih ustanov na območju Nove Gorice s sprejemom na občini Nova Gorica.

Posebno doživetje za udeležence seminarja je bilo srečanje s pisateljem Sašo Vugom, doma iz Mosta na Soči na Tolminskem. Izhodišče predavanju je bilo razpravljanje o književni vzgoji v šoli, o pomenu bralne kulture, o interpretaciji teksta, o vplivu besedila na otroka, na človeka, o literaturi kot morali. Medtem ko

Med 31. marcem in 3. aprilom 1985 je bil v Novi Gorici seminar učiteljev dvojezičnih šol, udeležilo pa se je seminarja tudi nekaj profesorjev Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu. Na seminar je tudi tokrat vabil v smislu avstrijsko-jugoslovanskega kulturnega sporazuma Republiški komite za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo v Ljubljani. Okoli petdeset učiteljev s Koroške se je zbralo za nekaj dni v Novi Gorici.

posredujejo berila npr. v čitankah pisateljeve misli, njegova čustvovanja posredno, smo doživljali ob izvajanjih pisatelja Saše Vuge neposredno veliki tekst njegovega zgodovinskega romana Erazem Predjamski. Živo nam je predstavil pisatelj svojo trilogijo kot pomembno dejanje v slovenski književnosti, Erazma Predjamskega kot navdse barvito in bogato literarno temo.

Globok vtis je zapustila na udeležence seminarja predstava v kleti amaterske šolske skupine Naravoslovnega srednješolskega centra v Novi

Gorici „Vrnem se v življenje“. Vsebinsko smo doživljali mladino, človeško družbo v krizi, v njeni resignaciji, ki pa se vrne ob iskanju smisla življenja vendar spet v življenje, k soncu, z odrešujočo izpovedjo za vse človeštvo „Ljubimo se med seboj!“. Prepričala in presenetila je tudi lepa in doživeča izgovorjava.

Ob izredno lepem, sončnem vremenu smo doživljali tudi Kostanjevico nad Novo Gorico, kjer hranijo v frančiškanskem samostanu v knjižnici tudi Bohoričevo slovnico „Arcticae horulae“ iz leta 1584. Po

vsem svetu pa je znana Kostanjevica kot kraj, ki hrani posmrtno ostanke poslednjih Burbonov, stare francoske vladarske družine. Seveda je nudila Kostanjevica kot obmejna točka priložnost tudi posega v najnovejšo zgodovino Goriške ob določevanju meje med Italijo in Jugoslavijo.

Ob koncu seminarja je bil za udeležence in predavatelje sprejem v Šempetru pri Novi Gorici, ki sta se ga udeležila tudi predsednik Republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo dr. Zorič in avstrijski generalni konzul v Ljubljani dr. Weiss. Vodja manjšinskega šolskega oddelka dr. Valentin Inzko, ki je zastopal na seminarju Deželni šolski svet za Koroško, je v svojem zahvalnem govoru poudaril v duhu sožitja nadregionalni in meddržavni pomen seminarjev učiteljev dvojezičnih šol. Posebno zahvalo je izrekel gospe profesor Markičevi, ki je nosila tudi tokrat s pripravami in izvedbo seminarja glavno težo odgovornosti.

Velikonočni seminar MENS: srečala se je mladina evropskih narodnih skupnosti

Retoromani sicer uživajo neprimerno več pravic kot koroški Slovenci — tako se npr. morajo priseljenci naučiti retoromanščine. Švica se dejansko pomuja, da bi ohranila to narodno skupnost, in jim nudi vse, kar potrebujejo — kljub temu pa obstoj narodne skupnosti še dolgo ni zagotovljen. Retoromansko ozemlje je gospodarsko šibko in živi predvsem od turizma, kar seveda pospešuje potujčevanje. Retoromanski izobraženci doma ne najdejo primerne dela in se odseljujejo. Retoromani govorijo pet narečij, ki ima vsako svoj pismeni jezik — šele v zadnjih letih skušajo najti skupen knjižni jezik.

Seminarja so se udeležili zastopniki trinajstih narodnih skupnosti, ndr. Aizačani, Katalanci, Bretoni, Frizi, Hrvati ter tržaški Slovenci. V delovnih skupinah so obravnavali temo seminarja — „Teritorialna ali personalna zaščita narodnih skupnosti?“ — in skušali najti skupni imenovalec

Od sobote, 30. 3., do petka, 5. 4. je v Lavinu v Švici spet bil že tradicionalni velikonočni seminar Mladine evropskih narodnih skupnosti (MENS) — organizacije, ki je preteklo leto nasledila mladinsko komisijo FUENS. Tokrat je seminar organizirala Lia Rumatscha, strešna organizacija Retoromanov, četrte švicarske nacije.

osnovnih manjšinskih pravic. Problem marsikatero manjšine pa je, da politično ni niti priznana kot manjšina, kot npr. Alzačani ali pa, da ima sicer zagotovljene pravice na papirju, ki pa še zdavnaj niso uresničene.

Občni zbor Mladine evropskih narodnih skupnosti je sprejel tudi tri resolucije. V prvi resoluciji, ki jo je vnesel Elsaß-Lothringischer Volksbund, zahteva MENS vpeljavo pouka v nemščini za alzaški narod, ki šteje dva milijona, vendar v Franciji ne uživa nobenih pravic. Za uresničitev globalne zaščite za tržaške in goriške Slovence gre v resolu-

ciji Slovenske skupnosti iz Trsta. Ista resolucija opozarja tudi na diskriminacijo Slovencev v videmski pokrajini. Na pobudo Koroške dijaške zveze pa je občni zbor sprejel resolucijo ob trideseti obletnici podpisa avstrijske državne pogodbe. Uvodoma MENS ugotavlja, da člen 7 ADP tudi po tridesetih letih še nikakor ni uresničen in da je prav ob trideseti obletnici podpisa ADP dvojezično šolstvo resno ogroženo. MENS se zavzema za obstoj in izgradnjo dvojezičnega šolstva in poziva avstrijsko vlado, da naj čim prej uresniči člen 7. Istočasno pa avstrijsko vlado opozarja tudi na dejstvo,

da zakon o narodnih skupinah, po katerem manjšinske pravice zavisijo od njihove številčne moči, nikakor ni v skladu z določili in z duhom člena 7. To resolucijo bo MENS poslala na zastopnike držav podpisnic ADP, na avstrijsko zvezno vlado in koroškemu deželnemu glavarju.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

UREDNIŠTVO: Jože Wakounig (glavni urednik), uredniki: Janko Kulmesch, Heidi Stingler in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (0 42 22) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Letna naročnina: Avstrija: 210.— šil., Jugoslavija: 600.— din., ostalo inozemstvo: 350.— šil. (650.— šil. zračna pošta).

Revije: Glasnik, Sodobnost, Fidibus

Danes Vam predstavljamo tri nove pošiljke iz tiskarn v Ljubljani in Celovcu. Gre za dve slovenski reviji, in sicer za „Glasnik Slovenske matice“ in za „Sodobnost“, ter za koroško literarno revijo „Fidibus“.

Vse revije Vam priporočamo, ker smo ugotovili, da so zakoreninjene v svojem prostoru in današnjem

času. „Glasnik Slovenske matice“ gre gotovo bolj v smer znanosti, prag „Glasnika“ pa vseeno lahko prestopi vsak bravec, ki mu je do kakovostnega be- riva.

Zanimiva pa je vsekakor tudi primerjava med slo- vensko „Sodobnostjo“ in koroškim „Fidibusom“.

„Glasnik Slovenske matice“, pri pričujočem zvezku gre za drugo številko letnika 1984, ima dva dela. V prvem razpravljajo Alojz Rebula („Biti Slovenec danes“), Bogo Grafenauer („Vprašanja celotnosti slovenskega kulturnega prostora v našem času“), Marko Kravos, tajnik Slo- venske prosvetne zveze Janko Malle in Janez Rotar o enotnem slovenskem kulturnem prostoru. Tudi v našem listu smo o tem vprašanju že zapisali to in ono misel, zdaj nudi „Glasnik“ mo- žnost, da se o „enotnem kultur-

nem prostoru“ Slovencev teme- ljito informirate.

Šestdesetletnica tržaškega pi- satelja Alojza Rebule je bila po- buda za zapis Jožeta Pogačnika o pisateljevem delu, ki ga v tej številki dopolnjuje objavljena Rebulova proza („Trije z one strani“ in „Tri ekloge izpod skal- natih gora“). Zapis o Rebuli sodi v cikel izvrstnih spisov, ki so bili objavljeni ob njegovi šestdeset- letnici v slovenskih revijah in časnikih.

Drug del ima naslov „Okrogla

miza“. Lani, konec maja, sta Matica in Prirodoslovno društvo Slovenije priredila okroglo mizo o vključenosti naravoslovnih predmetov v usmerjeno izobra- ževanje v Sloveniji. Avtorji pri- spevkov so Franc Lazarini, Ja- nez Strnad, Tatjana Verčkovnik in France Križanič.

Društvene novice zaključuje številko s prispevki Franceta Do- brovoljca in Draga Jančarja. Sklepni zapis pa je posvečen Andreji Mejač, ki je že „20 let v Slovenski matici“.

Društvo slovenskih pisateljev Slovenije je 8. in 9. januarja pri- redilo v Cankarjevem domu v Ljubljani tribuno o slovenskem narodu in slovenski kulturi, ki je tako rekoč razburila duhove, kaj- pada slovenske. V novi „Sodob- nosti“ se lahko seznanite z av- tentičnimi prispevki s tribune, o kateri smo slišali že precej kriti- čnih mnenj. V kritiko so bila vključena tudi pričujoča razmiš- ljanja. Avtorji zapiskov o našem narodu in naši kulturi so Ciril Zlobec, glavni urednik revije, Bo- jan Štih, Tone Peršak, Janez Ro-

tar, Josip Vidmar in Boris Pater- nu.

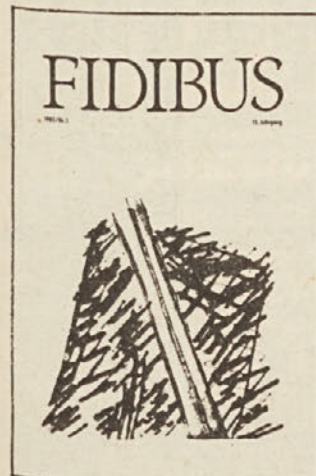
Prvi del „Sodobnosti“ lahko označim z enim samim pojmom: **OBVEZNO ČTIVO!**

Sledijo pesmi Toneta Kuntner- ja, Franceta Vurnika, Albina Ši- vica in Janka Ferka. Janko Ferk objavlja v tej številki revije pet pesmi, in sicer pešem „mesto gori“, „balado koroškega sloven- ca“ in tri pesmi proti vojni in za mir.

Na sledečih straneh beremo tretjo nadaljevanje razmišljanj o

slovenski avantgardi med leti 1910 in 1930. Razprave so pri- spevali med drugim France Klopčič, Božidar Jakac in Josip Vidmar. V poglavju „Avtorji in knjige“ razmišlja Janez Strehovec o romanu Umberta Eca „Ime rože“.

V četrtem delu je objavljena polemika Tineta Hribarja z Jan- kom Kosom, v petem oziroma zadnjem pa najdemo članke o književnosti in likovni umetnosti. Številko zaključuje „Pismo So- dobnosti“ Bojana Štiha.

Za koroškega bralca in ljubi- telja literature je prva številka letnika 1985 literarne revije „Fidibus“ pravo doživetje, saj je ured- nik Günter Kanzian zbral v tej številki nekaj vidnih pisateljev in kritikov Koroške, najdemo pa se- veda tudi prispevke nekoroških avtorjev.

Na prvih straneh objavlja Jo- sef Winkler, njegove knjige izha- jajo v založbi Suhrkamp, dve prozi („Die Zigeunerinnen vor dem Tor des Camp Verano“ in „Die Pöpstegruff“). Sledi esej vodje kulturnega oddelka koroš- ke deželne vlade, mag. Herman- na Th. Schneiderja, o pisatelju

Bernhardu Hütteneggerju, dobit- niku lanskoletne pospeševalne nagrade za literaturo vlade. Hüt- tenegger pa objavlja prozo „Das grüne Haus in der Rotenhäuser- straße“.

Na nadaljnjih straneh objavlja Janko Ferk pet pesmi brez na- slovov. Gre za svojevrstne ljube- zenske pesmi in za poskuse in- terpretacij dostojanstva in svo- bode človeka.

O sliki človeka v sodobnem slovstvu piše lektor nemške zalo- žbe S. Fischer, dr. Thomas Beckermann.

Kongenialni prevajalec Šala-

munovih pesmi v nemščino, pi- satelj Peter Kersche, je za „Fidi- bus“ prevedel šest pesmi slo- venskega lirika. Kersche, ki že leta prevaja in objavlja Šalamu- nove pesmi, velja za najbolj eta- bliranega Šalamunovega preva- jalca v nemščino.

Fabrizio Cambi piše o Bach- mannovi in Musilu. Nadaljnje prispevke pa objavljajo Josef Strutz, Herbert Lodron, Herbert Flattner, Gerhard Amanshauser, Walther Nowotny, Anton Fuchs in Herwig Salar. Grafika na na- slovni strani pa je delo umetni- ce Inge Vavre.

„Evgen“ v celovški mestni hiši

Pantomimsko obdelana igra „Evgen“ (od švedskega avtorja Tankreda Dorsta) je bila brezdvomno višek odrskega tedna celovških šol „Spectakulum 85“, od 25. do 29. marca 1985. Vsak večer so predvajale odrske skupine raznih celovških šol sodobne odrske predstave. Skupina „oder mladje“ Koroške dijaške zveze, ki je zastopala Slovensko gimnazijo, je bila edina odrska skupina, katere mentor ni bil učitelj. V petek, 5. marca, pa so igralci nastopili tudi na ravenški gimnaziji in v Črni.

Iralci „odra mladje“ dokumentirajo pot Evgena, ki skozi vse človeške in birokratske instance išče sočloveka. Prepričljivo prikazujejo različne ljudi, ki ne znajo odkrito komunicirati. Nasprotno, skrivajo se za raznimi institucijami in nočejo prikazati resničnega obličja. Člani skupine profesionalno privežejo publiko na njih sedeže od prve od zadnje sekunde predstave. Marsikdo je še dolgo po koncu predstave iskal povezavo med igro in resničnim življenjem. Mističnost nekaterih scen gotovo prizadene vsakega gledalca. Igra se stopnjuje iz dejanja v dejanje in bi se naj končala z nasilno smrtjo Evgena. Toda temu ni tako. Prične se zopet prva scena in zaključni krog, ki nima konca.

Vrhu tega pa so odrovci vgradili v tekst koroško sodobnost. Z odra skušajo pokazati koroško problematiko širši javnosti. Prav to očitvidno moti razne koroške časnikarje, ki igralcem očitajo, da se spuščajo v problematiko, katere baje še niso docela doumeli. Kljub temu pa je koroško časopisje moralo priznati kvaliteto „odra mladje“ Koroške dijaške zveze.

Čeprav so nekateri igralci letos prvič pri skupini, se je nivo skupine znatno zvišal, kar je predvsem zasluga mladega režiserja Marjana Stickerja, ki je v Parizu študiral nekaj semestrov pantomimo. Letos opažamo, da perfektni in skupinsko izvedeni gibi bolj navdušijo publiko, kot marsikateri dolgi monologi.

Člani „odra mladje“ so: Pepe Kropiunik, Rezka Kanzian, Milan Mikel, Karl Kassl, Kristjana Grilc, Bojan Grilc in Nada Tratar. Za glasbo v živo skrbi Jozi Sticker, Miha Dolinšek pa odgovarja za tehniko.

„Spectaculum 85“ je imel zelo pozitiven odmev. Tako, da nameravajo prireditelji drugo leto ponoviti festival, na katerega bodo „oder mladje“ gotovo spet povabili.

Letos so mladjevci nastopili šele zadnji dan festivala, ko so bile že velikonočne počitnice. Obisk prav te igre je bil zaradi tega najslabši. Igralci so upali, da se bodo udeležili predstave vsaj profesorji Slovenske gimnazije ter drugi celovški Slovenci. Pa tudi teh ni bilo v prepričljivem številu. Sploh se opaža, da se izvenšolsko udejstvovanje mladih ustvarjalcev premalo honorira.

noval svoj 80. rojstni dan. Želimo mu vse najboljše, predvsem zdravja.

Francu Kastrunu iz Železne Kaple veljajo za njegov 50. rojstni dan naše iskrene čestitke.

Jurij Trampusch, pd. Kanavfov oče iz Doba pri Pliberku, je te dni obhajal svoj 80. rojstni dan. Iskreno čestitamo.

ČESTITAMO

7. aprila je praznovala Marija Perdacher, pd. Žedermanova mama iz Holbič pri Škofičah, svoj 75. rojstni dan.

Mnogim čestitkam se pridružujeta Enotna lista Škofiče in uredništvo Našega tednika.

Hanzej Schüttelkopf iz Šentjakoba v Rožu je praz-

Tinje: Slovo od Henžnove hote Ane Tischler

Mnogo žalnih gostov iz Podjune, Celovca in drugih krajev se je zbralo k pogrebu in slovesu ge. Ane Tischler, ki so jo sorodniki in Tinjčani vsi klicali kot Henžnovo hoto. Dočakala je lepo starost 94 let in si v teh dolgih letih nabrala veliko življenjskih izkušenj, predvsem to, da dobra beseda in včasih celo molk več dosežeta kot sklicevanje na svoj prav. Hoto so imeli vsi radi, domači in sosedje ter vsi, ki so mogli spoznati njen blagi značaj.

Vedno je bila v svojih besedah skromna, premišljena in dobrohotna. Njen nasmejani obraz je izžareval srčno dobroto in toplino.

Če se je zresnila, je vse svoje skrbi prelila v tihe molitve za svoje drage domače, sorodnike in farane. Kot članica Živega rožnega venca je bila v svoji skromnosti in zvestobi sama ena najlepših rož v vencu tihih molivk pri apostolatu dobrih del.

V njeni bolezni so jo sosedje radi obiskovali in jo na tihem občudovali, kako vdano in voljno je prenašala bolezen in trpljenje. Kljub telesni oslabeledosti je ostal njen duh vedno prožen in se je še vedno zanimala za druge.

Njen pogreb na veliki pe-

tek je bil veličasten. Četudi ji niso zapeli zvonovi za slovo, pa je ob njenem odprtem grobu zazvenela domača pesem, ki jo je tako ljubila.

S Tischlerjevo hoto nas je zapustila ena najzvestejših

bralk Našega tednika, po katerem je zasledovala pot in usodo naše narodnostne skupnosti, ki ji je ostala zvesta v vseh zgodovinskih preizkušnjah.

Bralci Tednika izražamo sestri Leni, vsem Henžnovim in drugim sorodnikom iskreno sožalje, rajni Tischlerjevi hoti pa večno radost v vstajenski slavi z vsemi njenimi sorodniki, predvsem z njenim bratom Joškom Tischlerjem.

g. e.

Zu viel, zu fett gegessen
verdorbener Magen

Klosterfrau
Meliffengeist

das Hausmittel aus der Natur

Fragen Sie Ihren Apotheker
oder Drogisten, er wird Ihnen seine
Erfahrung gerne weitergeben!

• Št. Jakob

Skioptično predavanje
PO PEŠ-POTI E 6 YU — „OD
DRAVE OD JADRANA“
Prireditelj: SPD „Rož“ v Št. Jakobu v Rožu in Slovensko pla-

ninsko društvo Celovec
Čas: petek, 12. aprila 1985, ob
20. uri
Kraj: društvena soba nad Po-
sojilnico v Št. Jakobu
Predavatelj: Zoran Natrudnik,
ki je že prehodil vso Evropsko
pot E 6 od Jadrana do Baltika.

Razstava Hanzija Reichmanna v Tinjah

Hanzija Reichmanna poznamo že nekaj let kot izvrstnega fotografa pokrajinskih slik. Med drugim je ustvaril čudovit bilčovski motiv, ki je krasil naslovno stran jubilejne izdaje „Našega tednika“ ob 35-letnici.

Poklicni televizijski tehnik je prejel že nekaj nagrad. Do 26. aprila tega leta lahko občudujete njegovo razstavo pokrajinskih in portretnih slik v Domu v Tinjah.

Razstava prikazuje največje Reichmannove fotografije, ki imajo čisto svojski umetniški izraz. Le tega Reichmann doseže v laboratoriju s tehniko dodajanja najrazličnejših motivov in večkratnega kopiranja različnih scen.

Opombe vredni so tudi portreti, na katerih kaže Reichmann človeka v različnih situacijah življenja. Tako, da slika ne upodablja samo človekove zunanosti, temveč izpove tudi kaj o notranjosti poslikanega.

Ostane samo upanje po čimvečjem obisku res zanimive razstave.

Na spominsko svečanost v Mauthausen

KZ-Verband, SPD „Edinost“ v Pliberku in MoPZ „Kralj Matjaž“ iz Libuč vabijo na izlet in spominsko svečanost ob 40. obletnici osvoboditve koncentracijske taborišča Mauthausen na Zg. Avstrijskem, katera bo 5. maja 1985.

Vabimo vse, posebno še mladino, da se v čimvečjem številu udeležite spominske svečanosti, ter ogleda tega nacističnega pekla, ko je moralo ogromno trpinov delati pod nečloveškimi pogoji in dati svoja življenja za uničenje nacizma.

Odpeljemo se v nedeljo, 5. maja, ob 4.00 (štirih) zjutraj. Cena vožnje bo znašala šil. 220,—, katero je treba vplačati pri prijavi na Posojilnici v Pliberku ali Šmihelu. Prijave so možne do 18. aprila. Za prehrano skrbi vsak sam.

Prisrčno vabljeni!

SIENČNIK

MEDJUGORJE

od 15. do 17. aprila 1985

od 1000,— šil. naprej

od 6. do 9. maja 1985

od 1430,— šil. naprej

od 17. do 20. junija 1985

od 1430,— šil. naprej

Informacije in prijava (0 42 36) 22 19
poštni predal 4 — 9141 Dobrla vas

Franci Lienhard je praznoval svoj 75. rojstni dan. Med drugimi sta mu čestitala predsednik KKZ dr. Janko Zerzer (zgoraj) in pliberški podžupan Fric Kumer. Oba sta mu predala priznanja.

Na mnoga leta!

Če ga vidiš, ne moreš verjeti, da ima že 75 let: tako je zdrav, čil, razgiban, vesel in aktiven.

Govora je o Franciju Lienhardu. Na velikonočni ponedeljek, 8. aprila, je praznoval svoj 75. rojstni dan.

Tako smo se na ta dan zbrali pri Juriju na Šmarjeti in proslavili slavljenca. Prišli so Francijeva družina, njeni ožji sorodniki ter pevci MoPZ „Kralj Matjaž“ in mu čestitali ob tem visokem življenjskem jubileju.

In se mu predvsem zahvalili.

Predsednik „Kralja Matjaža“ dr. Matevž Grilc ter predsednik Krščanske kulturne zveze dr. Janko Zerzer za Francijevo neumorno delo na prosvetnem in cerkvenem področju. Podžupan Fric Kumer pa mu je predal priznanje EL Pliberk za zvestobo samostojnemu občinskemu gibanju.

Da velja slavljenec kot pravi oče mladih Matjaževcev, je znano. Saj smo o tem v našem listu že nekajkrat pisali.

Manj znano je, da prepeva Franci že 60 (!) let pri pliberškem cerkvenem zboru. In da je v zadnjih 30 letih prodal v libuški okolici nešteto Mohorjevih knjig.

Dr. Janko Zerzer in Nužej Tolmajer sta mu za te zasluge predala pevsko priznanje KKZ in zahvalno darilo Mohorjeve družbe.

Naj mu na tem mestu tudi v imenu Našega tednika, ki ga naš slavljenec vsa leta rad prebira, izrekamo naše iskrene čestitke.

Povezane z željo, da bi še naprej prepeval in ostal takšen, kot ga vsi poznamo: zdrav, prijazen ter vedno dobre volje.

Na mnoga leta!

SPD „Borovlje“: 80 let ognjišče slovenske dejavnosti v Borovljah

V nedeljo, 14. aprila 1985, ob 14. uri bo Slovensko prosvetno društvo „Borovlje“ praznovalo 80-letnico svojega obstoja in 115-letnico „Slovenskega katoliško-konstitucionalnega društva“; torej 115-letnico organiziranega slovenskega kulturnega delovanja v Borovljah in okolici. Zgodovinsko letnica sovpada s 40. obletnico ustanovitve druge avstrijske republike in 30-letnico podpisa avstrijske državne pogodbe.

V letu 1848, vigredi narodov, je tudi med koroškimi Slovenci zacvetela zamisel narodovega preporoda in krepite nacionalne identitete. Že v to leto segajo v Borovljah zametki slovenskega kulturnega in izobraževalnega udejstvovanja. Učitelj Gregor Sommer je, kot piše časopis „Slovenec“, ustanovil slovensko čitalnico. Na žalost o njej nimamo več podatkov.

Odtlej je v Borovljah gorela želja po organiziranem kulturnem delovanju. Leta 1870, 4. decembra, so boroveljski rodoljubi ustanovili „Slovensko katoliško konstitucionalno društvo“, čigar predsednik je bil zgodovinar, narodopisec in profesor Štefan Singer. Svoj prvi sedež je društvo imelo v gostilni „pri Jurklinu“ na Doleh.

Zakaj so člani društva prostovoljno razpustili, ni jasno.

Slovensko delavsko društvo

Delavsko gibanje je zajelo tudi Borovlje in okolico, kjer je bilo delavstvo že od nekdaj zelo močno. Slovenci pa so kmalu spoznali, da socialna demokracija za ohranitev slovenske identitete med delavstvom ni storila kaj prida in želja po lastni slovenski delavski organizaciji je bila vse močnejša. Rojak iz Kanalske doline, stolni kaplan dr. Lambert Ehrlich sodi med idejne očete slovenskega delavskega gibanja na Koroškem in v bistvu mu je položil tudi temelje. Bistveno je pomagal organizirati slovensko delavsko društvo v Borovljah. 12. marca 1905 je

bilo ustanovljeno „Slovensko krščansko-socialno delavsko društvo za Podljubelj in okolico“. Prvi predsednik društva, ki je neposredni predhodnik današnjega slavljence, je bil Gregorij Spöck, Janez Sparovec je bil podpredsednik, Radoslav Bizer tajnik in Matevž Ogris blagajnik.

Po ustanovitvi je tajnik Bizer takole zapisal v društveni zapisnik: „Društvo je torej ustanovljeno, sezidano je lastno ognjišče, okrog katerega se ogrevamo za pravice poštenih krščansko-narodnih delavcev in kmetov“.

Tako ognjišče je društvo zares bilo. Že leta 1906 vznikne tamburaško društvo „Strel“, leta 1908 nastane podružnica „Ciril-Methodove družbe“, istega leta je ustanovljena tudi slovenska Hranilnica in Posojilnica, leta 1909 se slovenski lovci združijo v lovskem društvu „Artemis“, telovadci pa v „Sokolu“.

Rodoljubi so orali ledino tudi drugje. V Glinjah so že leta 1890 ustanovili Slovensko čitalnico, leta 1903 pa pevsko društvo „Drava“. Pri Cingelcu na Trati so zgradili kulturni dom z večfunkcionalno dvorano, v Podljubelju pa je zrasel slovenski delavski dom, prvi delavski dom v Borovljah.

Trije predsedniki: sedanji predsednik SPD „Borovlje“, Melhijor Verdel, predhodnik Andrej Wieser in predsednik SPD „Drava“ iz Glinj, Valentin Vertič

Narodno-obrambno delo

Pestra kulturna in gospodarska ter politična dejavnost pa je imela tudi narodno-obrambni značaj, kajti v Borovljah so se pojavila društva izrazito nemško-konstitucionalnega duha, kot „Südmark“ in „Deutscher Schulverein“.

Leta 1908 se je društvo razdvojilo na „Kmečko društvo za Podljubelj in okolico“ ter „Slovensko podporno društvo slovenskih kovinarjev na Koroškem“. Kmalu pa so spoznali, da je taka delitev samo v škodo in že leta 1912 obnovijo prvotno društvo pod imenom „Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Borovljah za Borovlje in okolico“, ki je pristopilo Slovenski krščansko-socialni zvezi.

Pred prvo svetovno vojno je vse bolj naraščal politični pritisk na društvo, pa tudi boroveljski prenapetosti so napravili svoje.

Huda cezura v društvenem delovanju je bila prva svetovna vojna, skoraj usoden za nadaljnji obstoj pa plebiscit leta 1920. Dolgo se v Borovljah niso opomogli. Šele 13. aprila 1924 se je društvo poživilo pod novim imenom „Društvo

slovenskih diletantov v Borovljah“. Predsedstvo je prevzel Valentin Vertič, ki je bil tudi slovenski občinski odbornik. Vertič ima za slovensko kulturno delovanje v Borovljah in okolici neminljive zasluge.

Društvo je takoj začelo s polno paro delovati in ustanovljen je bil tudi zbor, nadvse aktivna pa je bila dramska sekcija. Tudi v tej medvojni

dobi nasprotniki niso počivali in skoraj pri vsaki igri je morala poseči vmes žandarmerija. V tej dobi je društvo priredilo vrsto iger, izletov, predavanj, prav posebno pa je treba omeniti 30-letnico društva in velike pevske shode.

S kratkimi presledki je bil Vertič predsednik vse do prepovedi delovanja leta 1940, ko so nacisti društvo prepovedali

in mu vse odvzeli. Društveniki so morali na fronto, bili so pregnani, preganjani in zaprti ter celo obsojeni na smrt, kot Ivan Dovjak, ki je bil aprila 1943 obglavljen na Dunaju. Jožij Šušnik pa je umrl v Dachau-u. Precej društvenikov pa je šlo v partizane.

Valentin Vertič, duša obnove

Počasi so se vračali društveniki po koncu druge svetovne vojne iz kacetov, gozdov, izseljeniških taborišč. Več kot polovica zbora se ni več vrnila. Anton Špruk, ki je že pred vojno vodil zbor, je zbral okoli sebe pevce in ustanovil moški zbor, ki je tedaj sodil med najmočnejše in najbolj priznane zборе na Koroškem.

Vertič je ponovno prevzel društveno krmilo in aprila 1946 so se „diletanti“ preimenovali v Slovensko prosvetno društvo „Borovlje“. Poleg petja so gojili odrsko dejavnost in vse je kazalo, da so se jim vremena končno zjasnila. A

Z optimizmom gledam v bodočnost društva

Melhijor Verdel, po poklicu delavec v boroveljski žičarni, je leta 1981 predsednik SPD „Borovlje“.

Naš tednik: Dolga leta je v Borovljah delovalo društvo, ki ga društvo imenuje „Borovlje“. Kdaj ste v društvu našli optimizem in optimizem za prihodnost društva?

Verdel: Leta 1974 so člani društva praznovali 75-letnico. Tudi v Borovljah so imeli moški zbor, ki je na začetku štel šest članov, danes jih ima pa daleč nad deset.

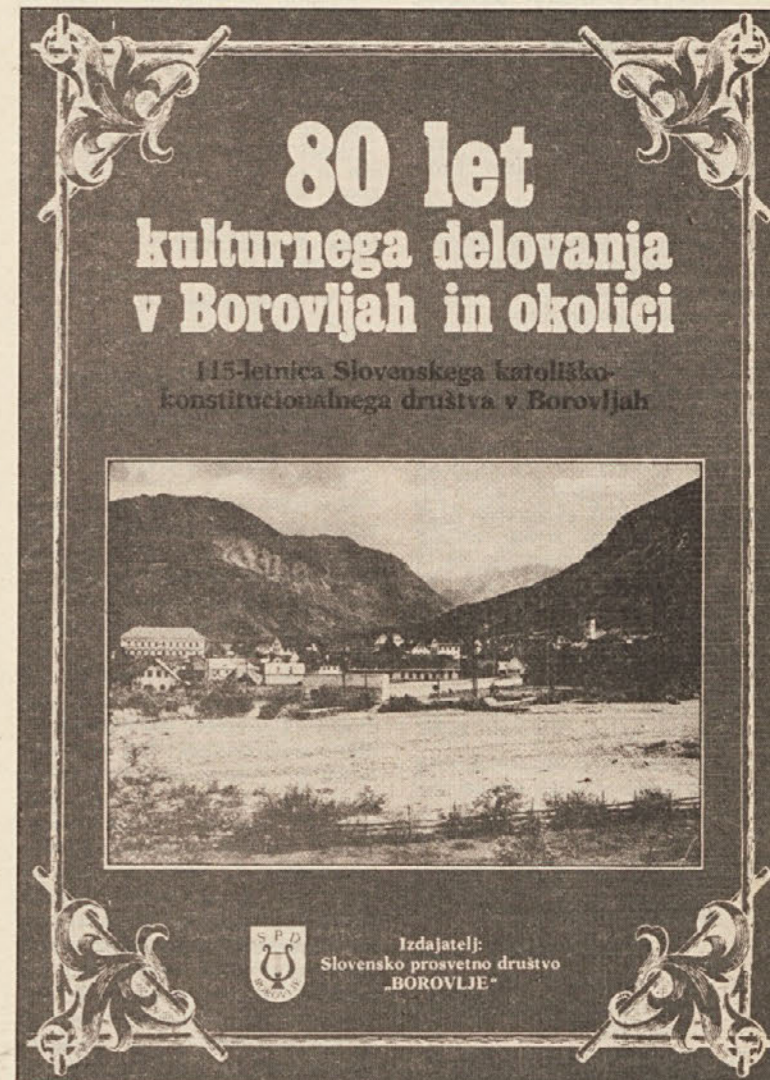
Naš tednik: Kako pa je z mladinskim delom?

Verdel: Ansambel „Drava“ je navdušil še druge mladince za kulturno delo. Za ansamblom je nastal „Trio Oraže“, nato pa še mladinski zbor. Obe skupini vodi ga. Lidija Oraže.

Naš tednik: V okviru društva deluje tudi Glasbena šola in kako gledate na bodočnost društva?

Verdel: Glasbena šola nas še posebej veseli. S poukom smo začeli lani, šolo obiskuje 12 dijakov, ki se učijo klavirja, kitare in harmonike. Pouk je v glavni šoli. Za bodočnost društva sem pa res optimist, saj imamo tako pri zborih kot tudi v instrumentalnih skupinah mladino. Sedaj že resneje mislimo tudi na odrsko predstavo.

Franc Wakounig

SPD „Borovlje“ je ob 80-letnici izdalo zanimivo brošuro, v kateri sta med drugim opisana društvena zgodovina in razvoj Borovelj in puškarstva.

namesto tega je večletni spavec legel na društvo. Gotovo je smrt agilnega predsednika Vertiča doprinesla svoje. Leta 1973 je predsednik Andrej Wieser sprožil ponovno dejavnost, leta 1974 pa so mladinci, vsi dijaki Slovenske gimnazije, ustanovili ansambel „Drava“, ki je v društvu ogromno premaknil na boljše. Leta 1980 je društvo z upravičenim optimizmom praznovalo svojo 75-letnico, saj so med drugim prvič sodelovale tudi nemškogovoreče skupine. Ustanovitev moškega zbora, tria Oraže in mladinskega zbora, ki deluje tudi v okviru društva, pomeni, da je prav mladina glavni nosilec društvene aktivnosti. Leta 1981 je Melhijor Verdel prevzel predsedstvo.

Nedeljska prireditev ob 80-letnici društva, ki se je bo udeležil tudi zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschräger, naj bo vsem boroveljskim prosvetarjem in društvenikom v ponos in zadoščenje, kajti v okolščinah, ki niso lahke, so vsa leta delali za ohranitev in krepitev naše besede, naše kulture, naše narodne biti. Društvu slavljencu želimo še nešteto delavnih let in veliko uspehov. Franc Wakounig

Velik odmev šolarjev...

S smučkami skozi gozd

Ko je zapadel prvi sneg, sem se že zelo veselil na veselja zime. Kar nekaj dni za tem sem vzela smučke za tek iz kleti, obul čevlje in šel teč.

Izbral sem si progo, ki je vodila skozi gozd. Ko sem prišel do gozda, sem občudoval lepote, ki jih vsako leto prinaša zima. Vse je bilo s snegom „pocukrano“.

Ko sem tekel v gozdu, se mi je naenkrat zdelo, kot da bi nekaj korakov od mene nekaj švignilo mimo. Ko sem se ozrl, pa ničesar nisem videl.

Nekaj trenutkov navrh sem se naglo obrnil in pogledal. In — videl sem lepo belo podlasico, ki je imela še rjav rep. Nekaj sekund sem jo gledal, a podlasica se ni ganila. Gledal sem njene lepe oči, ki so izstopale od belega.

Tako ljubka majhna živalca — podlasica. Nato sem pa tekel, meni se zdi malo nasmejan, naprej.

Tudi letos sem že tekel skozi gozd, a podlasice še nisem videl.

TONČI FEINIG, Sveče 144, 9181 Bistrica v R., (3.c razred SG)

Drugi dan pa smo imeli vročino

To je bilo letos pozimi. Imeli smo veliko snega in mi otroci smo bili največkrat zunaj. Čez dan smo se smučali.

Ko smo prišli od smučanja domov, smo se hitro preoblekli. Nato smo šli takoj spet ven. Najprej smo se kepali in imeli hec v snegu. Ker je bila tisto noč ravno polna luna, smo sklenili, da se bomo šli sankat. Po dva in dva skupaj sta vzela sanke.

Blizu naše hiše vodi ena pot k neki bajti. Že vsako leto smo se po tisti poti sankali. A ta dan je bil najlepši. Šli smo čisto gor do konca. Postavili smo se v vrsto in se vsi istočasno odpeljali. To je bilo veselje in juckanje! Komaj eden je dosegel cilj brez nezgode. Vsak je poskusil vsakega spraviti na rob poti in ga potem potisniti. Ko me je moj bratranec prehitel, se je obrnil in se mi smejal. Zato tudi ni videl tistega ovinka, ki je prišel. In že se je pognal skoraj en meter čez rob. Mi smo se tako smejali, da so nam pritekale solze. On pa je bil čisto moker. A nič mu ni bilo. Hitro se je vsedel na svoje sanke in se peljal dalje. A zgubil je toliko časa, da je bil zadnji spodaj.

Šli smo spet gor. Sedaj smo zvezali vse sanke. Prva sem bila jaz. Na začetku je šlo vse dobro, če ne bi bilo tistega nevarnega ovinka. Nisem ga več zdelala in že smo ležali vsi v snegu. To je bil hec!

Končno pa smo šli le skozi in skozi mokri domov. Od nas je kar tako lilo. Doma smo se drugič preoblekli. Samo ta preobleka je bila pižama. Kmalu nato smo morali iti spat.

Drugi dan je bilo najlepše vreme. A mi smo morali ležati v postelji. Imeli smo vročino in bili smo zelo prehlajeni. Zunaj se nam je pa smejalo sonce.

TANJA MAK, Sele-Borovnica, 9170 Borovlje, (3.c razred SG)

Moje najlepše zimskošportno doživetje

Bila sem sedem let stara. Ko je bila polna luna, sem smela prvič iti s starši sankat na šentjanške Rute. Mama me še ni pustila samo voziti. Zaradi tega so starši rekli, da se bom peljala dol z očetom.

Približno ob 9. uri smo šli peš gor na Rute. Ko smo prišli gor, smo šli v gostilno. Jaz sem pila limonado in ker sem bila tudi zelo lačna, sem rekla očetu, naj mi še kupi kruh s klobaso. Ko sem kruh tudi že pojedla, so prišli neki znanci. Z njimi je prišla tudi moja prijateljica. Šli sva pred hišo se malo igrati. Kmalu naju pa je zazeblo. Zaradi tega sva šli zopet v hišo. Hoteli sva se že peljati v dolino. Ampak starši niso hoteli. Zaradi tega sva tekali enkrat v hišo, enkrat iz hiše. Končno so se starši odločili, da bi se odpeljali. Vsedla sem se pred očeta in odpeljala sva se. Malo sem se bala, da ne bi šlo prehitro. Ko sem pa gledala na luno, se sploh nisem več bala. Oče se je vozil tako hitro, da sem včasih mislila, da bova takoj ležala v snegu. Ampak nisva padla. Ko se je oče naenkrat ustavljal, sem se zelo prestrašila. Vprašala sem ga, zakaj se je ustavil. In rekel je, da morava počakati na mamo. Mama se je zelo počasi vozila. Zaradi tega sva z očetom še dolgo čakala. Počasi me je spet zazeblo. Tekla sem malo v krogu. In že mi je postalo topleje. Hotela sem hitro domov, ker sem bila že malo zaspana. Ko sem prišla končno domov, sem se vlegla hitro v posteljo in zaspala.

Se večkrat se rada spomnim na to noč.

VERA KUNČIČ, Podsinja vas 5, 9181 Bistrica v R., (3.c razred SG)

Vas sneženih hiš

Bil je lep dan, prost šolskega pouka. Ponoči je padlo zelo veliko snega. Vsi otroci smo ga bili zelo veseli. Naredili smo celo vas sneženih hiš. Nekatere so bile velike in nekatere male, toda vse so imele vrata. V teh hišah smo sta-

novali celo popoldne in hodili drug k drugemu na obisk. Ponoči je padel spet nov sneg in snežene hiše sem videla samo v megli. Bila sem zelo žalostna, ker se nisem mogla igrati v svojih hišah. Sneg je bil težak in hiše so se manjšale. Drugo zimo bomo tudi naredili vas iz sneženih hiš in se lepo igrali.

TATJANA SIENČNIK, Primelweg 5, 9161 Žihpolje, (3. razred)

Stric iz Maribora me je povabil

Za semestralne počitnice me je stric iz Maribora povabil na smučanje na prelepo Pohorje. Mama mi je obljubila, da smem iti, ako bo spričevalo količkanj v redu. Sicer spričevalo ni bilo tako dobro, toda mama je zatisnila eno oko. Zelo sem bil tega vesel.

Oče me je zapeljal v Celovec. Od tu sem se z avtobusom odpeljal proti Mariboru. Vožnja je bila zelo zanimiva. Videl sem mesti Velikovec in Pliberk. Preko Mežiške doline smo dospeli v Dravograd. Na kolodvoru v Mariboru pa me je že čakal stric.

Takoj drugo jutro sva se odpeljala na Pohorje. Vreme je bilo izvrstno. Sonce se nama je smejalo, ko sva se z žičnico vozila proti vrhu.

Padlo je tudi nekaj centimetrov novega snega in smučišča so bila v prvovrstnem stanju.

Užival sem krasne dneve v zimski naravi. Nek popoldan, ko vreme ni bilo tako dobro, me je stric povabil v kopališče. To je bila dobra sprememba.

Razkazal mi je tudi mesto in njegove zanimivosti.

Posebno mi je ugajal akvarij, kjer sem videl najrazličnejše morske živali. Kar težko sem se ločil od njih.

Tako je čas počitnic zelo hitro minil in stric me je pospremil na postajo.

Po že znani poti sem se z avtobusom spet odpeljal proti domu. Zame je bil ta izlet izredno doživetje, ki ga ne bom tako hitro pozabil.

KRISTIJAN SCHUSTER, Podgorje 117, 9182 Podgorje, (3.c Slovenske gimnazije)

Moje najlepše zimskošportno doživetje

Stara sem bila sedem let, ko sem doživela svoje najlepše zimskošportno doživetje. O tem doživetju bom vam sedaj pripovedovala.

Zunaj je padal prvi sneg. Zelo sem se veselila tega snega. V šoli mi je bilo zelo dolgočasno, težko sem čakala na zvonjenje. Mislila sem si: „Zunaj tako lepo sneži, jaz moram pa sedeti v šoli in se učiti, to pa res ni pošteno!“ Najrajši bi skrivaj odšla domov. Ampak tega se nisem upala. Končno je zazvonilo. Hitro sem šla v garderobo in se oblekla. Mislila sem si, da je mama prišla pome in mi ne bo treba peš iti domov. Ampak zmotila sem se, mama ni bilo nikjer. Morala sem iti peš domov. To je bilo tako prijetno, v prvem snegu se sprehajati, da sem šele čez eno uro prišla domov. Če bi pa bolj hitro šla bi pa bila že v dvajsetih minutah doma.

Ko sem bila doma, je mama bila huda, da sem tako pozno prišla. Najprej sem pojedla kosilo. Potem sem pa naredila domačo vajo. Ko sem naredila domačo vajo, mi je pa bilo spet dolgočasno, ker nisem vedela, kaj naj delam. In kar naenkrat se mi je posvetilo. Šla sem po svojo prijateljico in jo vprašala: „Ali se prideš vozit z žakljem?“ Odgovorila je: „Ja!“ „Žakelj“, to je neka vreča, ki je napolnjena s slamo in s to se lahko pelješ po bregu dol. To je zelo lušno.

Prijateljica se je znala že dobro voziti, jaz pa nisem bila zelo dobra. Ona se je hitro peljala po bregu dol, jaz, ker sem se bala, sem pa zavirala, da ni šlo tako hitro. Ko je ona to videla, se je zasmejala. Jaz seveda sem pa bila zelo jezna nanjo, ker se je meni smejala.

Naše šolarke in šolarji so se res potrudili! Nad 60 dopisov smo prejeli na naš razpis Moje najlepše zimskošportno doživetje: med drugimi od 3.c razreda Slovenske gimnazije, ki se je razpisa polnoštevilno udeležil. Sklenili smo, da bomo objavili vse dopise. Naši mladi pisatelji so si to res zaslužili.

... na razpis NT

Z dedom v goro ...

Nekega lepega zimskega dne, ko sem spala pri starih starših, smo zvečer govorili o izletu na smučeh. Ded je nameraval iti v goro krmit živali. Vprašala sem ga, če smem z njim v goro. Dovolil mi je in šla sva.

Zelo zgodaj sva že vstala. Prilepila sva kožuhe na smučke, jih dala v avto in se peljala tako dolgo, dokler ni pot nehala. Nato sva si privezala smučke in se napravila na naporno pot. Imela sva sanke, na katere sva privezala krmo za živali. S seboj sva peljala seno, korenje, kostonje, ki smo jih jeseni nabrali, solato in ptičjo krmo. Bila je zelo dolga in naporna pot, končno sva prišla do najinega cilja.

Najprej sva malicala in nato se malo spočila. Nato sva izpraznila sanke in se zakrila za grm. Čakala sva na divjad, ki bo prišla h krmilnici. Končno so prišli, med njimi je bila družina zajcev in obilo divjadi. Tudi ptice so prišle in verjete. Bilo jih je zelo lepo opazovati, niso naju opazile.

Kmalu sva se zopet odpravila na pot. Sedaj je šlo malo hitreje, ker so bile sanke prazne in lahke. Ko sva prišla domov, sva bila zelo utrujena. Hitro sva šla spat. Naslednji dan sva imela mnogo pripovedovati o izletu na smučkah. To je bilo zame najlepše zimsko športno doživetje.

NATAŠA PARTL, Mače 39, 9181 Bistrica v Rožu, (3.c razred SG)

Ležali smo na ledu

Bilo je v zimskih počitnicah. Imeli smo obisk. Starši so pili kavo in mi otroci smo se šli sankat. Bili smo štirje: Nataša, Danijela, moj brat Wolfgang in jaz. Od naše hiše naprej smo rabili skoraj deset minut do proge. Tam se je šele začela. Med hojo gor smo se malo pogovarjali in smejali. Noge so že zelo bolele. Končno smo bili čisto gor na vrhu. Rabili smo malo več kot pol ure. Sedli smo po dva in dva na sanke. Malo smo se odpočili, nato pa se peljali v dolino. Bili so zelo ostri in ledeni ovinki. Kričali smo in „smuk“, sva s svojo prijateljico ležali pol na ledu in pol v snegu. Naenkrat pa vidiva, kako hitro pridejo oni. Sme-

jali so se škodoželjno, nato pa so tudi ležali na ledu. Najprej so se gledali, nato pa smejali.

Še večkrat smo padli, preden smo prišli na cilj. Drugi dan so nas vse kosti bolele in sklenili smo, da se bomo šli še večkrat sankat.

URSULA HAFNER, Sine 63a, 9181 Bistrica v Rožu, (3.c razred SG)

O lednem baletu

Zame je drsanje najbolj zanimiv šport. Sama se sicer ne znam drsati, toda oddaje v televiziji me vedno znova fascinirajo.

Pri drsanju se drsajo po parih ali pa vsak sam. Vsa tekmovalca sestojijo iz obveznosti in prostega programa (Kür).

Včasih je drsanje zame kot duel med močjo in gracioznostjo. Vsaka muzikalična nota se mora prikazati do zadnjega prsta in to ravno tako pri Bachovih koncertih kot pri popglasbi. Umetnik mora svojo osebnost risati v led. Za ta šport se potrebuje mnogo moči, gracioznosti in korajže (salto nazaj!).

Ledni balet — to je prava sinfonija na drsalkah. Toda jaz mislim, da pride to težko in težavno pot navzgor samo tisti, ki je že kot otrok stal na ledu in pridno vadil. Smejoče se ledne princeze, rožne girlande, velike kariere in revijah na ledu — to vse je samo nedelj-ski obraz drsanja.

Težavno dolgočasno treniranje, in mnogokrat jezni ali slabi trenerji, žirija, ki je slabe volje — to vse je eden izmed številnih vsakdanjih obrazov tega športa. Moje najlepše zimskošportno doživetje pa je bilo, ko sem videla ta šport z vso svojo lepoto prvič v televiziji.

DARIJA KAPUS, Bilčovs 23, (3.c razred SG)

Tekmovanje na deskah soda

Bilo je v pustnem času. Prijavila sem se k tekmovalstvu na deskah soda.

Bila sem maskirana in sem nosila dolgo krilo do tal. Šla sem z deskami na štart: Tam so bile še druge zelo luštne šeme. Na štartu sem dobila neko številko. V roko so mi pritisnili visoko palico iz lesa. Bila sem zelo živčna, ker sem se bala, da ne bi tako padala kot druge šeme. Kmalu je bilo tako daleč. Voščili so mi obilo sreče in me potisnili na progo. Peljala sem se zelo počasi. Morala sem se peljati v slalomu. Ker nisem imela zagona, sem morala s palico porivati. Naenkrat sem padla čez deske in sedela sem v snegu.

Hitro sem vstala in šla k prvi postaji. Tam sem morala plezati

skozi obroč. Krilo se mi je zataknilo in bi skoraj spet padla. Napravila sem se hitro na pot k naslednji postaji. Gledalci so se smejali, ker sem verjetno bila videti zelo smešna, ko sem padla v mrzel in moker sneg. Tako je rdeče krilo bilo že čisto belo in mokro. Pri drugi postaji sem morala požreti velikanski krap. S polnimi usti sem se peljala, boljše rečeno, spotikala k tretji oviri. Tam sem morala s težkim kladivom zabiti žebelj v kos lesa. Skoraj bi s kladivom udarila na mezinec leve roke. Tega gotovo ne bi držal! Naenkrat je hrib bil bolj strm in s precejšnjo brzino sem se peljala proti cilju. Tam pa sem padla čez zadnjo oviro: dve vrvi sta bili namreč napeti vzdolž cilja. A potem sem šele ugotovila, da bi morala stopiti čez vrvice. To sem potem tudi napravila, a sem imela velike težave s krilom, ker sem vedno obvisela. Končno sem padla v cilj. In od samega smeha skoraj nisem več mogla vstati. S pomočjo sestre se mi je hvala Bogu posrečilo. Imela sem zelo slab čas.

Pri delitvi nagrad sem bila zadnja in sem zaradi mnogih padcev dobila veliko presto. Zdelo se mi je krivično, da sem jaz dobila presto, saj so drugi tudi padali. Zato sem presto razdelila drugim tekmovalcem.

ANDREJA MÜLLER, Kožentavra 99, 9162 Svetna vas, (3.c razred SG)

Prvič in zadnjič

Lani sem bila na neki smučarski tekmi. Bila je tudi Barbara, moja največja nasprotnica.

Pred štartom sva se malo hecali, kaj če bi bila jaz pred njo. Tako sva se hecali cel čas. Gledali sva, kako se drugi peljejo. Nekatero sva nahujskale. Ker sva imeli obe zelo visoke štartne številke, sva se še peljali parkrat z vlečnico. Ogledali sva si še enkrat tek in se zadnjič pred tekmo peljali z vlečnico. Nisva se več toliko hecali, ker sva obe mislili na tekmo. Barbara je imela štartno številko za pet številko višjo od mene. Bilo mi je srce zelo močno, ko sem stala na štartu. Ko sem polovico teka imela za seboj, sem si mislila, da sem še kar hitra. V cilju sem slišala svoj čas. Z Barbaro sva se zmenili, da bom jo jaz v cilju počakala. Bila sem skoraj še bolj nervozna kot na štartu. Ko je Barbara prispela v cilj, sem se zelo razveselila, ker je bila Barbara za par sekund za mano.

To je bilo moje najlepše doživetje, ker sem enkrat premagala svojo največjo nasprotnico. Toda bilo je prvič in tudi zadnjič.

KATJA WEISS, Št. Janž 49, 9162 Svetna vas, (3.c razred SG)

Mislila sem si: „Bom ji že pokazala in potem se pa lahko sama sebi smejil!“ Ko sem se drugič peljala, nisem več zavirala, ampak sem se kar spustila. Ko sem že bila skoraj spodaj, sem zagledala kup snega. Nisem mogla več zavirati. Zapeljala sem se v kup snega in naredila preval. Prijateljica se je zelo ustrašila. Jaz sem se pa smejala in se veselila, ker je ta preval bil moj prvi. Ko je prijateljica to videla, da se mi ni kaj zgodilo, se je tudi ona smejala. Jaz sem bila zelo ponosna nase, ker sem naredila preval in tega pa ona ni znala.

To je bilo moje najlepše zimskošportno doživetje, ko sem naredila prvi preval.

VERONIKA KERT, Dob 19, 9150 Pliberk, (3.c SG)

Doživetje z miško

Bil je lep zimski dan. Mi otroci smo se smučali na bregu za našo hišo. Bilo je veliko otrok. Tatjana, Rihard, Barbara, Sever, Maja in jaz. Naredili smo si majhno skakalnico. Odločili smo se za tekmo. Najdaljši skok je imel Rihard. Jaz nisem znala skakati, zato sem si naredila novo progo. Peljala sem se skozi visok sneg. Sredi poti sem padla na krtovcu, ki je še gledal izpod snega. Ko sem pobirala ro-kavico, sem opazila, da se sneg kar sam premika in siv storž je pogledal na dan. Bila je majhna miška. Poklicala sem še druge prijatelje. Vsi so se naenkrat odpeljali po bregu navzdol in pri meni zgrmeli na kup. Ko so končno vstali, sem jim povedala, da imam miško. Vsi so se zasmjeli. Dolgo smo premišljevali, kaj bomo z njo. Smilila se nam je. Dali smo jo v kompostno jamo. Vsi smo bili veseli, da smo miški rešili življenje.

ELKA SIENČNIK, 4. razred, Primelweg 5, 9161 Žihpolje

V 14 dneh se bo sestala tudi žirija, ki jo bodo sestavljali dipl. inž. Franc Kattinig, ravnatelj Erih Uznik, Jože Wakounig, Janko Ferk in Silvo Kumer. Žirija bo sklepala o porazdelitvi nagrad, ki jih bodo zmagovalci dobili po pošti. V naslednjih dneh pa bo vsak udeleženec prejel mladinsko knjigo, ki jo daruje Mohorjeva založba.

PRIREDITVE

Krščanska kulturna zveza, Slovenska prosvetna zveza, SPD „Bilka“ v Bilčovsu in Slovenska študijska knjižnica v Celovcu vabijo na

KNJIŽNIČARSKI SEMINAR

odbornike in knjižničarje slovenskih prosvetnih društev, voditelje farnih mladlin ter dijake slovenskih domov in izobraževalnih ustanov.

12. aprila 1985, ob 19. uri:

Tehnično-upravno znanje, ki je potrebno za ureditev in vodenje društvene knjižnice — oprema prostorov, dostopnost knjig, priprava knjig za izposojanje, ureditev katalogov, evidentiranje izposodb itd. (predavanje in vaje)

Referentka: dr. Marija Malle

Kraj: Študijska knjižnica v Celovcu, Mikschallee 4

LETOVANJE OTROK NA MORJU

od 16. do 30. julija 1985 v Novi Baški na otoku Krk v Jugoslaviji. Če želite, da bi tudi vaš otrok mogel v prihodnjih počitnicah na morje, ga prijavite na naslov:

SPD „Edinost“ v Pliberku v roke Jožku Hudlu
9150 Nonča vas/Einersdorf 81
najkasneje do 20. aprila 1985.

Zaradi velikega zanimanja je potrebno, da se držite datuma prijave. Letovanje bo skupno s prevozom stalo 1.400,— šil. Otroci bodo ves čas letovanja pod nadzorstvom vzgojiteljev in zdravnika. Letovati morejo otroci od 8. in 13. leta. Podrobne informacije na telefonski številki 0 42 35 / 31 91.

Št. Jakob

SPD „Rož“ v Št. Jakobu in Slovenska prosvetna zveza v Celovcu vabita na ogled lutkovne predstave za odrasle

„MARTIN KRPAN“

Čas: petek, 19. 4. 1985

Kraj: Lutkovno gledališče v Ljubljani

Prijave sprejema: Posojilnica Št. Jakob in Slovenska prosvetna zveza

Odhod avtobusa: ob 17. uri iz Celovca oziroma Št. Jakoba

Sele

FORUM ZA ZDRAVSTVENA VPRAŠANJA:

„AKUPUNKTURA“

Zdravljenje z iglami po tradicionalni kitajski metodi

Prireditelj: KPD „Planina“ v Selah

Čas: petek, 12. 4. 1985, ob 19.30 uri

Kraj: farna dvorana v Selah

Predavatelj: dr. med. Marko Sterle, akupunkturolog iz Ljubljane

Predavatelj bo obogatil predavanje s številnimi barvnimi diapozitivi, ki jih je naredil na poti po Kitajski, Japonski, Filipinih, na Tajskem in v Indiji

Železna Kapla

PEVSKI KONCERT

Prireditelja: SPD „Zarja“ v Železni Kapli in Tovarna celuloze „Obir“ na Rebrci

Čas: sobota, 20. 4. 1985, ob 20. uri

Kraj: farna dvorana v Železni Kapli

Nastopajo: MePZ Vevče — Ljubljana; oktet „Vigred“ iz Predoselj pri Kranju; MoPZ tovarne celuloze OBIR

ZVEZA KOROŠKIH PARTIZANOV VABI NA SEDEMNEVNO POTOVANJE PO ČEŠKO-SLOVAŠKI

s sledečim sporedom:

27. 5. 1985

1. dan: Pliberk — Celovec — Breže — St. Michael — Liezen — KZ Mauthausen — Freistadt — avstrijsko-češka meja — Budjejevice (večerja, prenočišče)

28. 5. 1985

2. dan: Budjejevice — Pisek — Plzen — Karlštajn (ogled enega najlepših gradov na Češkem) — Praga (večerja, prenočišče)

29. 5. 1985

3. dan: Praga (ogled mesta z vodičem, popoldne prosto, večerja, obisk pivovarne „Pri Fleku“, prenočišče)

30. 5. 1985

4. dan: Praga — vožnja v Lidice, vas ki je bila od nemškega okupatorja, po atentatu na Heydricha iz maščevanja požgana in vsi moški ustreljeni. (večerja in prenočišče v Pragi).

31. 5. 1985

5. dan: Praga — Podebradi — Hrades Karlove — Svitavy — Brno (večerja, prenočišče).

1. 6. 1985

6. dan: Brno — Brečlav — Hodonin — Stražnice — Senica — Trnava — Bratislava — češko-avstrijska meja — Eisenstadt — Oberpullendorf (srečanje z gradiščanskimi Hrvati, večerja, prenočišče).

2. 6. 1985

7. dan: Oberpullendorf — Gradec — Pliberk — Celovec.

Dobrla vas

Dvojezična kulturna prireditve

„Dežela ob Dravi — Land an der Drau“

Prireditelj: SPD „Srce“ v Dobrli vasi

Čas: nedelja, 21. 4. 1985, ob 20. uri

Kraj: v avli glavne šole v Dobrli vasi

Sodelujejo: MePZ „Rož“ iz Št. Jakoba v Rožu (Lajko Millsavljavič); MoPZ „Carinthia Chor Millstatt“ (Josef Kolbitsch);

MoPZ „Srce“ iz Dobrle vasi (Marjan Berložnik)

Pokroviteljstvo: dvor. svet. dr. Pavel Apovnik, referent za kulturo slovenske narodne skupnosti pri uradu koroške deželne vlade; Peter Kaiser, predsednik Socialistične mladine Koroške; Reinhold Lexer, predsednik Mlade ljudske stranke

Slavnostna prireditve ob 80-letnici Slovenskega prosvetnega društva „Borovlje“

(115-letnica Slovenskega katoliško-konstitucionalnega društva v Borovljah)

v nedeljo, 14. aprila 1985, ob 14. uri,
v občinski hiši v Borovljah.

Častni gost: zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschräger

Sodelujejo: MoPZ SPD „Borovlje“
Mladinski zbor iz Borovelj
Zbor Slovenske gimnazije
Stadtchor Ferlach
„Doppelquintett Singerberg“
„Ansambel Drava“
„Trio Oraže“

Cena celotnega potovanja na bazi polpenziona, zajtrk, večerja in prenočišče v dvoposteljnih sobah je šil. 3700,—, za enoposteljne sobe se zaračuna doplačilo šil. 510,—. Za Češkoslovaško je potrebna viza, ki še posebej stane šil. 100,—. Potovali bomo z udobnim Sienčnikovim avtobusom, vozil bo, kot vsako leto zelo zanesljiv šofer Hanzej Wutte. Pismene prijave na Zvezo koroških partizanov, 9020 Celovec, Gasometergasse 10, ali po telefonu dopoldne 0 42 22 / 51 37 52, popoldne 0 42 22 / 59 37 74.

Dom v Tinjah

v soboto, 13. 4., od 9. do 18. ure

VIDEOGRAFIJE OD A DO Ž

(v 4 delih)

„Kako se dela s kamero, kako se pravilno pripravi film?“

Vodi: Willy Fritz, Celovec

Naslednji termini: sobota 20 in 27. aprila in sobota 4. maja

od sobote, 13. 4., ob 9. uri, do nedelje, 14. 4., ob 13. uri

ZASEDANJE O SPRAVI IN MIRU MED NARODI

Spremljevalci konference: Renate ASSAM, Mag. Georg in Marija HARTL, Dr. Adele MÜLLER-RIENZBURG, dipl. inž. Ulrich in Dorothea STROH, Sabina STROH in mag. Franc VOCK

v soboto, 13. 4., od 9. do 16. ure

TEČAJ ZA SPRETNE ROKE:

SVILENE ROŽE

Voditeljica: Margit KOLL-MANN, Celovec

v soboto, 13. 4., ob 14.30 uri do nedelje, 14. 4., ob 17. uri

Telesni, duhovni in duševni treningi po kitajski metodi

T'AI CHI CH'UAN

Voditelj: prof. dr. Valentin WULZ, Celovec

od nedelje, 14. 4., ob 18. uri, do sobote, 20. 4., ob 13. uri

OSEBNO SPREMLJANE DUHOVNE VAJE ZA DUHOVNIKE, REDOVNICE IN VSE DRUGE INTERESESTE:

„Duh božji je, ki nas poživlja“

Voditelj: p. Jože KOKALJ, Ljubljana

Teden dni puščave — odmaknjenosti od vsakdanjega vrveža, teden dni globljega srečanja z Bogom in z zgodovino osebne odrešenosti. Vsak dan bo pogovor z voditeljem, a dosti časa za premišljevanje za osebno in skupno molitev
Prijave: za Slovenijo sprejema: p. Jožef Kokalj, Gornji trg 18, 6100 Ljubljana

Vauče je igral — in Šmihel je zopet zmagal

Šmihelski maser Höller (levo) in trener Mack (desno) pomagata poškodovanemu Buchwaldu zopet na noge. Krištof in Vauče pa zanimivo opazujeta dogodek na igrišču.

ASKÖ Šmihel — Št. Leonhard
1:0 (1:0)

Postava: Guetz 5, Lopinsky 3, Šuler 3, Andrej 2, Motschnig 3, Blažej 3, Berchtold 3, Pajenk 2 (75. Krausler 0), Buchwald 4, Krištof 3 (89. Lubas 0), Vauče 5
Šmihel, 100 gledalcev
Sodnik: Kandolf (poprečen)
Strelec: Vauče (43. min.)

Ta tekma je bila za Šmihelčane velikega pomena, ker so se moštva na koncu lestvice že zelo nevarno približala moštvu izpod Katarine. Prva tekma proti Selam je bila odpovedana, tako da so Šmihelčani odigrali proti Št. Leonhardu prvo tekmo. To se je v prvih minutah že opazilo, Št. Leonhard je bil na žogi znatno boljši. Toda tekom igre so prišli domačini vedno bolj v igro in so bili enakovredni nasprotnik. Nasprotnik iz Labotske doline je igral zelo agresivno in je atakiral že pri šmihelskem kazenskem prostoru. Tako je postala Šmihelska obramba zelo nesigruna in je odigrala slabo tekmo. Svojo najboljšo tekmo za Šmihel je odigral vratar Guetz, ki je nekajkrat odlično branil in je tako obvaroval svoje moštvo pred zadetkom.

Tekmo je še pred polčasom odločil legionar Vauče, ki je po daljšem odmoru zopet oblekel šmihelski dres. Napako nasprotni obrambe je tri minute pred koncem prvega polčasa hladnokrvno izkoristil in s tem odločil igro.

Hčerkica trenerja SAK je v nedeljo predstavila navijačem novo maskoto kluba — medvedka z zastavo SAK

Tekme SAK

V soboto, 13. 4. 1985
ob 16. uri

KAC I — SAK I
ob 14. uri

KAC 23 — SAK 23
ob 18. uri

KAC pionirji —
SAK pionirji
na KAC igrišču v Celovcu.
Vsi prisrčno vabljeni!

Tekme Selanov

V nedeljo, 14. 4. 1985
ob 17. uri

Sele I — Borovlje I
ob 15.15 uri

Sele 23 — Borovlje 23
na štadionu pod Košuto.
Vsi prisrčno vabljeni!

Štekl & Co. premagali tudi Žitaro vas

Žitaro vas — Globasnica 1:2 (0:1)

Strelici: Höhsl oz. Gallo in Wölbl

Po zmagi proti Sinči vasi je moštvo trenerja Štekla preseñetljivo premagalo tudi Žitaro vas, ki je štela k največjim favoritom za vstop v podligo. Po tej zmagi imajo Globašani dobre možnosti na prvo mesto.

Železna Kapla pogorela na Rudi

Ruda — Železna Kapla 7:1 (4:1)

Postava Železne Kaple: Fido 2, W. Jerlich 1, G. Jerlich 2, Köck 2, Germađnik 2, Prešeren 3, Rozman 2, Bolterl 2 (46. Edlinger 1), Kogelnik 1, Sporn 2 (Ošina 2);
Ruda, 150 gledalcev
Sodnik: Zechner (dober)
Strelici: Rabitsch (3), Wadler (2), Moritz, Hutter oz. Prešeren

Obramba Kapelčanov je imela tokrat dan odprtih vrat. Zadnji branilec W. Jerlich je zakrivil kar pet golov. Celotno moštvo je igralo zelo slabo in je tako omogočilo moštvu igralca-trenerja Ramschaka to visoko zmago.

Nedelja, 14. 4. 1985
Bilčovs I — Launsdorf I
ob 16.30 uri
na igrišču v Bilčovsu

Miklau odvoljen!

Na občnem zboru športnega kluba Globasnica je prišlo pretekli teden do sprememb v odboru. Pri tajnem glasovanju je občni zbor izvolil za novo sekcijso vodjo Markusa Wautscheja.

Novi odbor je sledeče zaseden: predsednik: Simon Harich; sekcijski vodja: Markus Wautsche; tajnik: Albin Wautsche; blagajnik: Adolf Fertschnig

Bilčovščani kot aprilsko vreme:

Po soncu je prišel zopet dež

Treibach — Bilčovs 1:0 (0:0)

Postava: Petschar 3, Glantschnig 2, Maierhofer 4, Schelländer 3, J. Kuess 3, W. Kuess 3, Ramusch 3, Krainer 4, Partl 3, Hobel 3;
Treibach, 100 gledalcev
Sodnik: Vodlunig (slab, se prilagodil gledalcem)
Strelec: Priker

Po zmagi proti Donau si Bilčovščani niso preveč pričakovali. Kljub temu pa je bil poraz nepotreben, ker nasprotnik zdaleč ni bil tako dober, kot pričakovano. Moštvo potrebuje več samozavesti, potem bo večkrat točkovalo.

Naš tednik :Volszeitung, ta dvoboj se je nudil gledalcem v nedeljo na igrišču ASV. Na sliki se bori Hobel proti Pogatschnigu (desno), ki je znan kot trd in nešporten igralec. Tudi proti Selam si ni znal drugače pomagati, toda sodnik je velikodušno spregledal vse prekrške.

Manfred Luschnig je dal dva gola in SAK je premagal Dobro vas

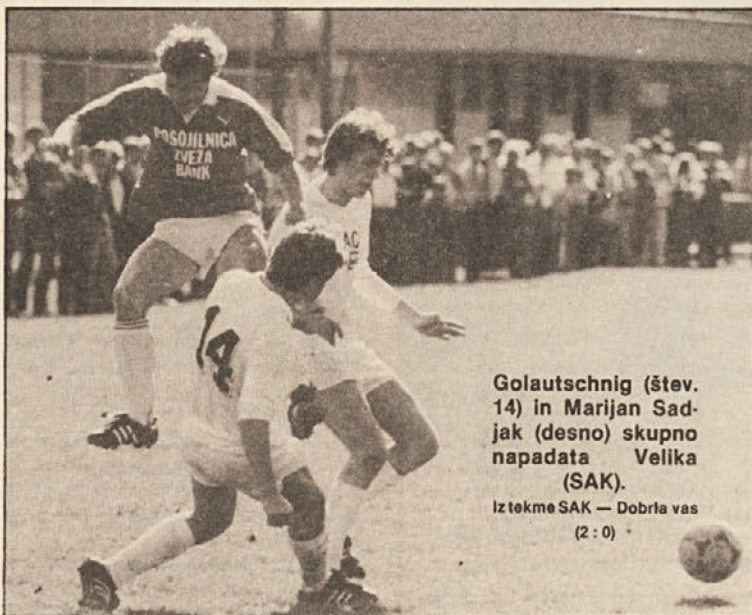
SAK — Dobro vas 2:0 (0:0)

Postava (SAK): Mrkun 5, Wieser 3, Stern 3, Kreuz 4, Sadjak 3, Urban 4, Raczynski 3, Polanšek 2 (45. Luschnig 5), Jovičević 3, Velik 3, Gregorič 4.
Košatovo igrišče, 400 gledalcev
Sodnik: Wulz (nesiguren, več nesmiselnih odločb)
Strelci: Manfred Luschnig (65. in 80. min.)
Rdeči karton: Wintschnig (55. min. foul)

V prvi polovici je bila tekma zelo izenačena, nobeno moštvo ni imelo bistvenih terenskih prednosti. Na obeh straneh sta vratarja odlično branila. Tekom tekme sta oba vratarja (Mrkun in Mirko Lesjak) štelala k stebrom moštev in sta nekajkrat navdušila navijače. Zaradi tega napadalci ni uspelo dati v prvi polovici zadetka. SAK je igral znatno slabše od prve tekme, vrhu tega pa je Polanšek imel dokaj slab dan, in se je bolj sprekarjal z nasprotnikom, kot igral. Pa tudi Jovičević in Raczynski nista mogla prepričati, Veliku se je pa že v prvih minutah videl zaostanek v treningu.

V drugi polovici je trener Jagodič vzel iz igre Polanška, namesto njega je prišel Manfred Luschnig. Ta izmenjava se bi pozneje najkazala kot odločilna. Že v 55. minuti je sodnik Wulz izključil Dobrovlčana Wintschniga. Od te minute naprej je SAK popolnoma prevzel komando. Možnosti za SAK so se vrstile, toda vratar Lesjak je odlično branil. Tako je trajalo do 65. minute, da je Manfred Luschnig odrešil navijače SAK. Z lepim strelom, ki se je še nekoliko odbil od nasprotnika, je prekanil Lesjaka. V 80. minuti je potem z čudovitim strelom končno odločil tekmo. SAK je zmagal končno le zaslužno 2:0, čeprav je Dobro vas dolgo igrala dober nogomet.

Po 11(!) tekmah so Dobrovlčani zopet zapustili igrišče brez točk. Dobro vas namreč od tekme jeseni proti SAK (0:4) ni več zgubila. V nedeljo v Celovcu so Dobrovlčani skoraj dvanajstič ostali brez poraza, toda bivši igralec Dobro vasi, Manfred Luschnig, je prekrizal gostom v drugi polovici vse račune, dal dva gola, in tako rekoč sam premagal svoje bivše soigralce. Za Luschniga je bil to gotovo največji trenutek v njegovi nogometni karieri.

Golautschnig (štev. 14) in Marijan Sadjak (desno) skupno napadata Velika (SAK).

Iz tekme SAK — Dobro vas (2:0)

TINEJ LESJAK
(trener iz Dobro vasi):

Moje moštvo je igralo, kot sem mu naročil. Imeli smo tudi nekaj lepih priložnosti, ki jih pa nismo mogli izkoristiti. Odločilna pa je bila izključitev Wintschniga, ki gotovo ni bila pravična.

MARIJAN SADJAK
(igralec Dobro vasi):

SAK je imel res veliko srečo, ker mi enostavno nismo znali izkoristiti naše možnosti. Nekoliko več sreče, in Dobro vas bi zmagala.

SEPPI LOIBNEGGER
(navijač SAK):

Odločilna je bila zamenjava v drugi polovici. Luschnig je prinesel v igro SAK novega vetra in je poleg tega dal sam oba gola. Čeprav je SAK v prvi polovici igral slabo, je bila zmaga končno le zaslužena.

Dve nesrečni izmenjavi in Selani so nesrečno podlegli

ASV — DSG Sele 2:1 (0:1)

Postava: Užnik 3, Hribernik 3, Jakopič 3, Dovjak 2, Fera 4 (57. Čertov 2), Golec 4, Travnik 4, Olip 4 (80. Falle), Hobel 2, Oraže 2, Hribernik N. 3;
ASV igrišče, 250 gledalcev
Sodnik: Fischer (76., očitno prikrajšal Selane)
Strelci: Schumi (76.) in Köfeler (84.) oz. Marijan Golec (28.)
Rdeči karton: Hribernik (79. kritiziranje)

Ker je bila tekma proti Šmihelu

odpovedana, so Selani proti ASV odigrali v Celovcu prvo tekmo v vignetnem delu prvenstva. Doselej Selani še niso mogli trenirati na domačem igrišču, katerega še prekriva tanka snežena odeja. Zaradi tega je bilo veliko vprašanje, kako dobro bodo igrali Selani, ali bodo sploh kondicijsko zmogli prvo tekmo. Vrhu tega pa je štel celovški nasprotnik k favoritom za

vstop v koroško ligo.

Naloga za Selane torej ni bila najbolj enostavna. Kljub temu pa je začelo moštvo trenerja Fere zelo samozavestno in je takoj prevzelo iniciativo v igri. ASV sprva sploh ni prišel do igre in že v 28. minuti je legionar Marijan Golec z lepim strelom presenetil vratarja Rauscherja in povedel na 1:0 za Selane. Po tem голу so Selani bili naprej boljše moštvo, ki je igralo tehnično in tudi taktično zelo zrel nogomet.

V drugem polčasu so začele moči Selanov nekoliko pešati, kljub temu pa domačinom ni uspelo si priigrati znatnih prednosti. V teh minutah igre je začel pristranski sodnik Hubert Fischer pri odločbah očitno prikrajšati Selane. V 57. minuti se je izmenjal trener Fera sam; ta poteza se je že v naslednjih minutah izkazala kot usodna. ASV je dobil premoč v sredini in je v 76. minuti izenačil. Štiri minute pozneje je zapustil kapetan Nanti Olip igrišče in takoj nato je Köfeler dal srečni zmagoviti gol za domačine. Čeprav je sodnik Fischer jasno sodil v prid domačinom, so Selani v zadnjih minutah igre sami zakrivali poraz. Dve nesrečni izmenjavi in nedisciplinam igralca so ob koncu stali dve točki.

Podliga vzhod

1. SAK	16 11 3 2 36:14 25
2. ASV	16 10 4 2 23:11 24
3. Weitensfeld	16 6 7 3 21:17 19
4. Dobro vas	16 4 9 3 24:20 17
5. DSG Sele	15 7 3 5 22:19 17
6. Št. Andraž	16 7 3 6 23:28 17
7. Št. Leonh.	16 6 4 6 31:25 16
8. Wolfsberg	16 5 6 5 22:18 16
9. Borovlje	16 3 8 5 18:24 14
10. KAC	16 4 5 7 22:26 13
11. Šmihel	15 6 1 8 20:25 13
12. Velikovec	16 3 5 8 21:31 11
13. Liebenfels	16 4 3 9 18:32 11
14. Žrelec	16 2 5 9 9:20 9

Izidi 16. kola

SAK — Dobro vas	2:0 (0:0)
ASV — DSG Sele	2:1 (0:1)
Šmihel — Št. Leonhard	1:0 (0:0)
Št. Andraž — KAC	2:2 (0:0)
Velikovec — Wolfsberg	1:3 (0:2)
Borovlje — Žrelec	1:0 (1:0)
Liebenfels — Weitensfeld	2:1 (1:1)

Naslednje kolo:

5. kolo 6./7. 4. 1985

KAC — SAK (1:4), Sele — Borovlje (1:1), Weitensfeld — Šmihel (2:1), Dobro vas — Liebenfels (1:1), Št. Leonhard — ASV (1:2), Žrelec — Velikovec (0:0), Wolfsberg — Št. Andraž (2:3).

Strelci:

14 golov: Kummer (ASV)
10 golov: Roscher (Dobro vas)
9 golov: Stückler (Wolfsberg)
8 golov: Velik (SAK), Weber (Št. Leonhard), Rassi (KAC)
7 golov: Hobel (Sele), Messner (Liebenfels), Bernhard (Weitensfeld)
6 golov: Travnik (Sele), Polanšek, Jovičević, Raczynski (SAK)
5 golov: Krištof, Vauče (Šmihel)
4 gole: Šuler (Šmihel)
3 gole: Ratajec (SAK)
2 gola: Luschnig (SAK), Pajenk, Buchwald (Šmihel), F. Dovjak, Oraže (Sele)